

СТРАЙК МОРЯКІВ ЯК ПРОТЕСТ ПРОТИ ЗАТРИМУВАННЯ ВОЯКІВ В ОКУПОВАНИХ КРАЯХ

Краєва Юнія Моряків наказала своїм членам вийти в понеділок 3. грудня на 24-годинний страйк на знак протесту проти затримання вилучених воєнних в окупованих країнах. Протест звертається проти твердження, начебто не було відповідного числа кораблів до перевезення вилучених воєнних.

Внаслідок страйку у всіх американських пристанях стала робота на таких перевозових кораблях, які не заняті перевезенням воєнних. Моряки, заняті на кораблях, які перевозять харчі в краї навіщені війною, або на кораблях, які вже знаходяться на морі, не обов'язані до страйку.

СТРАЙКАРІ В АВТОМОБІЛЕВІЙ ЮНІІ НЕГОДУЮТЬ НА УРЯД ЮНІІ

Юнія автомобілевих робітників згодилася на те, щоб дозволити страйкарям стати до роботи в тих фабриках Джералд Моторс, в котрих виробляють частини, потрібні до виробу авт у підприємстві Форда або Крайслера. Проти цієї згоди збунтувалися страйкуючі члени юнії, домагаючися наперед умови з підприємством на повний поворот страйкарів до праці.

ГРОЗЯТЬ ПРОТИСТРАЙКОВИМИ ЗАКОНАМИ.

Конференція капіталу й праці, яка тривала у Вашингтоні від 5 листопаду, покінчилася в п'ятницю 30. листопаду угодою в деяких точках, а не довела до порозуміння в інших. Головне порозуміння прийшло в справі страйку, а це в тому напрямі, щоб наперед пробувати переговори та мирового суду. Однак конференція вибрала постійний комітет, який має скликати далі конференції капіталу й праці, коли з'являтиметься потреба. Загальний погляд між провідними представниками капіталу й праці такий, що конференцію треба вважати як один із чергових кроків для наладнання спорів між підприємцями й наємцями.

У конгресі появилися голоси, щоб приспирити законодавство в праві обмеження страйків. Однак високі урядовці заявляють, що адміністрація Трумана не буде форсувати такого законодавства, як довго не вигляди на порозуміння між підприємцями й робітниками для добровільного наладнання відносин.

БРАК ВОЕННОЙ ГОТОВОСТИ — ДОРОГА ДО ЗАГИБЕЛІ, КАЖЕ ПАТЕРСОН.

Секретар війни Патерсон написав статтю в Армі енд Нейві Джорнал, в якій звертає увагу, що на випадок ще одної війни, наш край знайдеться на дорозі до загибелі, коли ми тепер не постарамось втримати таку могутню армію, яка принесла нам перемогу і добула нам провідне становище у світі. Для цієї цілі потрібна така окупаційна армія, яка покінчила б вложені на нас зобов'язки і не допустила до дальшої агресії. „Колиб прийшло до ще одної війни, невідготовані будуть завойовані“ — твердить Патерсон.

МАРТИН ДОМАГАЄТЬСЯ ЗАРОРОНИ ПРИМУСОВОЇ АРМІЇ У СВІТІ.

Провідник республіканської меншини в палаті репрезентантів Джозеф В. Мартин зажадав від голови Військової Комісії Мея, щоб він розпочав переслухання над його законопроектом, який домагається міжнародної заборони втримувати примусову армію. Мартин хоче, щоб його законопроект перепустити заки ще приїде до дискусії над законом про загальну обов'язкову військову службу.

ЖИДИ ДАЮТЬ ПІВ МІЛІОНА НА ДОПОМОГУ ДЛЯ УКРАЇНИ.

На Другій Жидівській Конференції Ріліфу для Росії, що відбулася в готелю Нью-Йоркер у місті Нью-Йорку, рішення перевести кампанію за перевезення збірки у висоті \$500,000 для висилки харчів і інших життєвих припасів на Східну Україну. Із наміченого фонду має бути призначено \$100,000 на вивільнення шпиталів в Бердичеві і Житомирі, а решта має піти на закупку харчів, убрання, й книжок.

АТОМОВЕ ТОПЛИВО ЗА П'ЯТЬ ЛІТ.

Над використанням атомової енергії для практичних цілей радiali три дні визначні науковці на конференції в готелю Астор у Нью-Йорку. У конференції брав теж участь проф. Гарольд І. Ласкі, голова британської Лейбор Парті. Найприсутніше засував практичні користи атомової сили канадський науковець Борис Прегел. Він впевняв зібраних, що вже за п'ять літ можна буде отоплювати цією силою міста величини Сіетла, а кошта такого палива будуть майже ніякові. „Сила для порушення це головна підстава усього“ твердив Прегел. „Коли буде така сила даром, тоді приїде вкорочення годин праці“.

Створено кооперативу для американських посилок жертвам війни в Європі

Під скороченою назвою КАРЕ (CARE), в повній назві COOPERATION FOR AMERICAN RELIEF ATTEMPTS TO EUROPE створили 22 допомогівих агенцій одну кооперативу для пересилання харчів малими пакунками для жертв війни в Європі. Генеральним директором КАРЕ є Доналд Нейсон, бувший голова Військової Продукційної Ради. Після зорганізованя цієї кооперативи 28. листопаду Нейсон подав до відомости преси, що ця організація це „світовий дім для поштових посилок на доручення“. Через нього можна буде закуповувати і пересилати на любую адресу в Європі пакунки з харчами. Ця кооператива буде співпрацювати тісно з УНРРА і дістане повну підтримку Президентської Допомогової Ради і департаменту стейту. Це кооператива не обчислена на зарібки, хоч буде ведена на основі бизнесових засад. Першим містоупредствником КАРЕ є лютенант генерал Вільям Н. Гаскел, який вів подібну організацію після першої війни, під назвою „Сейв ди Чилдрен“. Секретарем є Тамес Кеог з Вар Ріліф Сервіс при Мешенел Кетолік Велфер Конференс, а касіером Александер Ландеско з Амерікен Дістрибушен Коміті. Директорами є представники таких організацій, які приступили в члені цієї кооперативи. Від Злученого Українського-Американського Допомогового Комітету директором є д-р Володимир Галан. За словами Нейсона кооператива приступить до акції змісії так, щоб пакунки могли дійти в Європу ще на Різдво.

Значні припаси харчів, бо аж 7,700,000 готових пакунків дістала кооператива через УНРРА. Щоб український комітет міг набути для своєї допомогової акції як найбільше цих пакунків, треба, щоб місцеві комітети повисилали як найшвидше зібрані гроші до комітету в Філадельфію.

ЛИТОВЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЦОФАННЯ СОВЕТСЬКИХ ВІЙСЬК

Литовський Конгрес, який відбувся в Шкагу в суботу 1. грудня, вислав до президента Трумана домагання, зажадати від Советів вицофання війська й цілого комуністичного апарату з Балтійських країв, окупованих тепер советською владою.

Совети далі за право вета в О.О.Д. і проти обмежування суверенности

Московська „Правда“ забрала голос в справі Організації Об'єднаних Держав (О.О.Д.), полемізуючи одночасно з американським становищем, висказаним президентом Труманом, і британським, виявленим бувшим міністром заграничних справ Іденом, хоч не згадує ні одного з них по імені. Супроти цього, що в Советах преса є контрольована урядом і пише те, що цей уряд думає, висказані „Правдою“ думки є так якби думками самого уряду. Отже „Правда“ є проти того, щоб скасувати принцип одностійности між великими потугами в Раді Забезпечки О.О.Д., як це пропонує президент Труман. Вона є теж проти того, щоб держави, що входять в склад Організації Об'єднаних Держав, згодились на обмеження своїх суверенних прав в користь цієї міжнародної організації. „Правда“ каже, що Совети є „впертимі реалістами“, та що такий реалізм є потрібніший для мира; ніж „найромантичніший мрії“. Теж каже, що ті, що проповідують „світовий уряд“ (себто Іден), підкопують Організацію Об'єднаних Держав. Іден є за те, щоб поодинокі держави зрезигнували з своєї повної суверенности в користь цього світового уряду, кажучи, що повна суверенність у війні атомової бомби не має ніякого змислу.

ТЕЖ І АНГЛІЯ ПРОТИ НАРАД „ТРЬОХ ПОТУГ“

Виходить, що і в Англії є за те, щоб не продовжувати нарад „Трьох Потуг“, як це пропонує президент Труман. Та мабуть ще одна така нарада є конечна, щоб порозумітись з Росією щодо Організації Об'єднаних Держав.

ВІДДАТИ СПРАВУ АТОМОВОЇ БОМБИ АСАМБЛЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ О. Д.

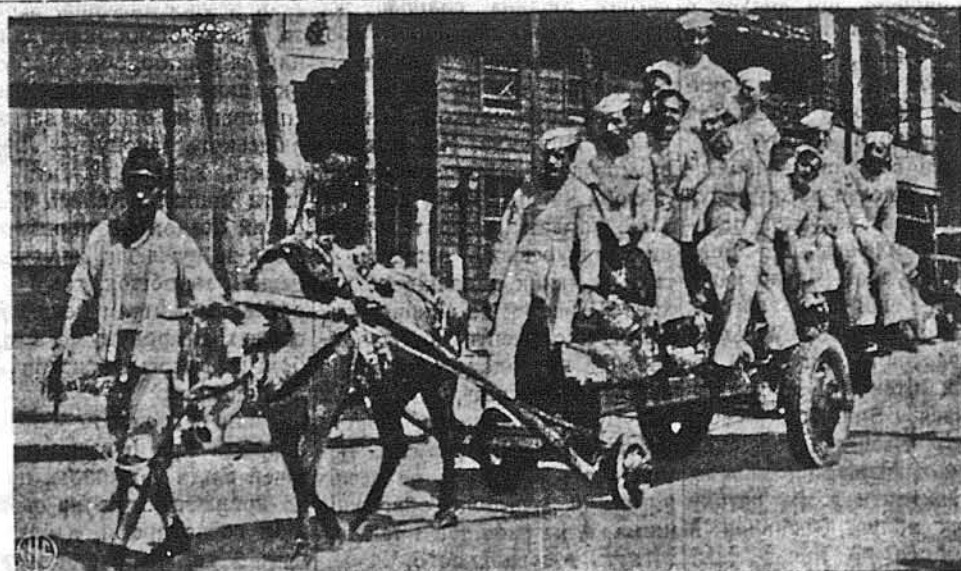
В Англії роздумують над тим, що буде, як Росія не згодиться на усунення права вета з Ради Забезпечки, в якій заступлені тільки п'ять великих потуг. Виринула в зв'язку з тим така думка, щоб справу контролі над атомовою бомбою віддати під вирішування Асамблеї Організації Об'єднаних Держав, а не Раді Забезпечки. В Асамблеї рішають більшістю голосів.

В АЗЕРБЕЙДЖЕНІ В ІРАНІ ВБИЛИ ГУБЕРНАТОРА

З Тегерану, столиці Ірану, звідомляє Юнайтед Прес, що вбито іранського губернатора округу Мараггер, що є в провінції Азербейджан. Кажеться, що вбили його члени демократичної партії, що є бувшою комуністичною партією. При тому ранено полковника, що був з губернатором, та слугу. Теж подається, що Совети не згодні на американську пропозицію, щоб всі аліантські війська опустили Іран найдалі до 1. січня 1946. Теж говориться і про повстання кудрів, що мають діставати зброю від Советів.

ЗА МІСЦЕ ОСІДКУ О. О. Д. В АНГЛІЇ, А НЕ В АМЕРИЦІ

Така є тепер пропаганда в Англії. Як це не властиво, то буде натиск, щоб осідок Організації Об'єднаних Держав не був у Сан Франсиско, а десь на сході Злучених Держав.



АМЕРИКАНСЬКІ ВОЯКИ НА ЯПОНСЬКИХ „ПРОГУЛЬКОВИХ БОСІ“. — Наші хлопці, що є у військовій службі в Японії, як видно з образку, вдоволені з прогулянки по одному з японських міст, яке вони оглядають з воза, що його тягне від. Це моряки з американських кружликів Денвер і Клівленд.

У ФРАНЦІЇ УХВАЛЕНО НАЦІОНАЛІЗАЦІЮ П'ЯТОХ БАНКІВ

Французька Конституанта ухвалила 521 голосами проти 35 націоналізацію Банку Франції та чотирох приватних банків. Ті, що голосували проти цього, заповіли, що Франція ступила на шлях фінансової руїни. Знов комуністи та соціалісти заповіли, що це щойно початок. Народні республіканці (католики) заявили, що приймають законопроект з його недомоганнями, бо така є воля загалу. Президент де Гол погратулював представникам за їхній поступок, кажучи, що вони тим дали доказ, що в Франції можна оживити продуктивні демократичні установи. Замітне, що Асамблея оминула отсім законом многи великі приватні банки. Сталося те по довгих дебатах і компромісах. Теж дійшло до угоди в справі відшкодовання шерівців тих банків, щодо яких ухвалено націоналізацію. Вони дістануть державні бонди.

НОВА ЛІСТА ЯПОНСЬКИХ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНЦІВ

Головна квартира ген. МекАртура в Токіо проголосила нову лісту визначник японців, що їх обвинувачується у воєнних злочинах. В тій лісті особливо замітне є те, що тут уже є особи з цисарської крові, себто близькі своїми Гірогіта, японського цисаря. Арештовано 59 осіб, між якими є генерали, адмірали, великі промисловці та банкири, письменники, журналісти, учителі та воєнки. Люди, що, як кажуть, належали в цей чи інший спосіб до правлячої класи. Між ними є князь Морімаца Нашімото, з цисарської крові, що наглядав над святинами Шінто, себто тою релігією, що вщиплювала в населення віру в божеське походження японського цисаря, та вчила, що найбільшим щастям для японця є згинутися за цисаря.

НИШАТЬ СУБМАРИНИ.

Відділ американських воєнків з 128 полку знищив в Бофу те, що лишилось в японців з їх „дальновисхідних субмарин“, якими вони мабуть послуговувались в часі нападу на Перл Гарбор.

ВЗИВАЮТЬ ВІРМЕН ВЕРТАТИ ДО СОВЕТІВ.

Рада народніх комісарів проголосила в Москві, що робляться приготування, щоб дати пристановище тим вірменам, що перебувають в чужих краях, а хочуть вертати до Вірменської Советської Соціалістичної Республіки.

НА ЯВІ СПОКІЙНІШЕ.

З Батавії звідомляють, що по кількох тижнях революційних вибухів настав на Яві відносний спокій. І то мабуть наслідком британських бомбардувань.

РАДІ, ШО ГОРЛІ УСТУПИВ.

Комуністичні провідники в Енан (Китай) надіються, що тепер настане зміна у відношенню Злучених Держав до Китаю. Вони раді, що покинув Китай ген. Петрик Горлі, що був за те, щоб Злучені Держави сильно попирали китайський уряд в Чункінгу, себто, щоб мішати в китайські внутрішні справи і скріпляли Чанг Кай Шека проти комуністів. Комуністи думають, що новий амбасадор, ген. Маршал, піде слідами президента Рузвелта і буде відноситись приязно до Енан і Чункінг.

ГОТОВІ БОРОТИСЬ І ДЕСЯТЬ РОКІВ.

Таке заявив начальник штабу комуністичної армії в Китаю представникам американської преси. Очевидно, що іде тут про боротьбу з арміями ген. Чанг Кай Шека. До цього він одначе додав, що думає, що не є аж так зле, та що все ще є вигляди на згоду між комуністами і націоналістами.

ХАБАРНИЦТВО В КОРЕЇ.

Заки американці заняли Корею, японці, що були при владі, разом з корейцями, що з ними співпрацювали, грабили все, що попало. Відчуваючи, що їм вже скоро приїде кінець, старались забезпечити себе фінансово. Виплачували платні на рік наперед, а теж різні бонуси, чи тим подібні, що треба назвати звичайними хабарами. З того, як кажеться, користали теж обильно й корейці.

ОСЛІПЛЮВАЛИ АЛЬКОГОЛЕМ.

В Корей викрито зорганізовану за ініціативою японців Корейську Лікарську Дослідну Компанію, що продукувала трійливий алкоголь, наслідком якого американські воєнки сліпи і гинули.

ГЕРІНГ І НІМЕЦЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ.

Норемберзький суд відкриває тайну щодо цього, хто винен за підпал німецького Райхстагу в 1933 році. Виявляється з документів, що підпалив його голяндець Марінус ван дер Луббе, але — на віразний приказ Герінга. Той останній взявся за це тому, що хотів ужити підпалу парламенту як натиску на президента Гінденбурга, щоб дав „нацистський партії повновасти для охорони народу і держави“. Теж було наперед придумано, щоб за той підпал заарештувати сотки комуністів і соціал-демократів.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

SUBSCRIPTION RATES:	
Three cents a copy.	
One year	\$7.00
Six months	\$3.75
Three months	\$2.00

За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВІРНО ПРЕДСТАВЛЯТИ, А НЕ ДУРИТИ!

Десять тисяч українських жертв війни і тоталітарного варварства бажали б тепер дістатися з Європи до Злучених Держав чи Канади, чи інших земель американської півкулі. Тисячі шукають тут когось порятунку, особистого в рідні чи знайомих, чи взагалі в американсько-українського громадянства. А десятки талановитих і визначних письменників, науковців, мистців, журналістів, редакторів надсилають до редакції свої твори, пропонуючи співпрацю в редакціях, чи працю на якомусь українському просвітньо-культурному чи релігійному полі.

Це все є природне і цілком зрозуміле явище. А тепер, як отвірається правильна поштова комунікація з безлічними таборами під американською, британською та французькою окупацією, ці писемства і благання цілком певно зростають. І це буде теж природне й зрозуміле. Бо до когось ті нещасні люди мають вдатися, де шукати першої помічі й поради, або хоч розради, як не серед своїх братів та сестер по крові? Хтож їх у світі краще зрозуміє і відчує, як не ми?

Та чи можемо ми тому нещастю зарадити? Чи можемо навіть при найбільших зусиллях дати таку поміч, що булаб хоч у якійсь частині вистарчальною? Ні. Такої помічі ми не є в силах дати. Це прикредя нас і для наших нещасних, але правдиве. Бо навіть якби ми могли дістати тих людей до Америки, то не маємо варстату праці на нашому полі (крім священників!) навіть для кількох науковців, письменників, журналістів, артистів і т. д. Тому, хто тих людей інформує інакше, а так є, той тільки обдурює. Ми можемо тільки старатися, щоб тим людям врятувати життя, себто, щоб їх силою не відіслали до СРСР. Це є нині найважливіше. І те ми робимо. Далі можемо старатися, щоб їх десь примістили, а в першу чергу в Злучених Державах і Канаді, де могли знайти якусь працю і якість жити. І це теж робиться, оскільки наших сил. Ми теж даємо їм скромну матеріальну допомогу. Одиничі — одиницям; своїм рідним чи знайомих. А зорганізований загаль — зорганізований там еміграції. І це все робиться. А коли іде про зорганізовану допомогу в харчах і одязі на більшій розміри, то це вже навіть наладнане у зв'язку з державними чинниками, чи тими установами, що є урядом затверджені.

Підносимо ці відомі речі, бо дехто баламутить листами наших людей в Європі як щодо можливостей політичної допомоги, так і матеріальної. Тому зазначимо ще раз: Американсько-український зорганізований загаль працює, щоб видістати звідси якнайбільшу допомогу, але працює авторитетно одиноким через свої загальні організації: Український Конгресовий Комітет Америки і Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. Ці комітети працюють в засади для добра цілості української еміграції в Європі, згд. для загального добра українських жертв війни, а не для окремих осіб. Це є ратунок під кожним оглядом далеко більш скомплексований від тих пакунків, грошевих посилок, чи афідевітів, що їх висилає та чи друга приватна особа. Бо це оборона загалу і допомога загалові. А коли іде про матеріальну допомогу — то це ще така допомога, якої самостійність виборена з великим трудом, та яка є державно визнана і є ведена згідно з урядовими вимогами. А це є важне, дуже важне — з різних оглядів.

ДОГОВОРІЛИСЬ ДО ДЕЧОГО

Конференція представників капіталу й праці, яка закінчилася у Вашингтоні 30. листопада, припала на час загрозливої страйки в автомобільній промислі, у якому інвестовані найбільші американські капітали та в якому теж і найсильніше зорганізоване робітництво. Публічний інтерес зосередився з одного боку на розмірах страйки, з другого боку на питанню, як він скінчиться.

Страх за наслідки непорозуміння в автомобільному промислі збільшився ще тим, що підприємство Дженерал Моторс, яке веде перед в автомобільному промислі, відкинуло домагання юні автомобільних робітників, щобі спір за підвищу плати передати мировому суду. Виявляло, що обидві споряди сторони можуть довести справу до катастрофи саме вчасі повенної реконверсії. Через те з радістю треба повитати згоду на конференції праці й капіталу, щобі страйк вважати останнім способом наладнання спорів між підприємствами й робітниками. Правда, ця конференція не має нічого спільного з страйком в автомобільному промислі, але рззюляція про право збірних переговорів і обов'язок поладнування спорів при помочи інших засобів, а не страйків, може дати підставу до скорого покінчення згаданого страйку.

Конференція капіталу й праці не ворожила повного успіху. Так і сталося. На конференцію принесено тільки спірні питання, які не могли бути вирішені. Але це вже важко, що обидві сторони праця й капітал — пізнали, що їх ділити, а що єднає.

Усі згадані ступні в наладнуванні спорів між підприємствами й робітниками є докладніше з'ясовані в резолюції і над ними прийдеється ще нераз глибоше пригадуватися.

Конференція не вдовольняла вищості ні загал, ні тих, що конферували. Але це вже важко, що обидві сторони праця й капітал — пізнали, що їх ділити, а що єднає.

Микола Чубатий.

Релігійне переслідування західних українців

На наших очах відбувається одна із глибоких трагедій українського народу. Західні українці виставлені саме тепер на люті релігійні переслідування з боку Москви. Не їде тут про переслідування віри взагалі, бо такі переслідування в СРСР як загальний напрям майже перевелися. Теперішнє релігійне переслідування західних українців це один із активів боротьби українського народу, щоб визволитися від релігійним оглядом від московської залежності, духово усамостійнитися від Москви. З другого боку Москва постійно прямує вже від кількох століть, щобі під релігійним оглядом полунити українців в одній російсько-православній церкві, як знаряддя російської об'єднательної, національної й державної політики.

Що релігія є найважливішим чинником духової структури народу, то перечити це може тільки поверховний чоловік, що не здає собі справи з того,

та бути частиною західно-європейської релігійної культури.

Чому Москва, ця атеїстична Москва нинішнього дня, що легковажить всяку релігію, з таким диким розмахом кинула тепер на церкву західних українців? Причини того треба шукати в початковій цілі російської політики в Україні — зробити з окремого українського народу правдивий діалект, частину національного організму російського народу. Релігія, українське католицтво, основна верства духової культури західних українців робить це рішучо неможливим. Тому, хоче хто західним українцям зломити духовий хребет та як калі духових потягнути за собою в обору єдино-неділімого російського народу, то йому конечно потреба, щобі західним українцям, католикам східного обряду, відібрати їх релігію та зєдинити їх під крилами московського патріярха. Не стається це, так українське католицтво західних українців стане небезпечно потужним муром українського духового самостійництва, охоронним валом проти єдино-неділімських плянів Москви у відношенні до західних українців.

Факти та їх вияснення.

Ватиканська агенція, приватні донесення журналістів, приватні листи з пограниччя совєтської окупації Європи доносять такі факти. Червоні росіяни заарештували галицького лівівського митрополита Йосифа Сліпого та мали осадити його в київській тюрмі. Побіч Митрополита Йосифа совєтська поліція виарештувала також всіх владик Галицької Провінції, а саме: єпископа Іоанніса, єпископа Григорія Хомишина, його помічника єпископа Івана Лятишевського, та єпископа Микола Чарнецького. Пізніші вістки доносили додатково про арештування також єпископа Іоанніса Коциловського з території Польщі. Всіх їх осадили в тюрмах Києва та Харкова. Єпископ Хомишин та його помічник, єп. Іван Лятишевський, мали померти в тюрмі. Тим способом ціла церковна провінція галицьких українців опинилася без пастирів-владик.

На місце тих мала совєтська влада вже вислати когось „Смирненського Макарія“ з титулом єпископа лівівського та тернопільського. Аж дивно, що атеїстична влада так йота в йоту наслідую в цій справі церковну політику царського уряду, починаючи від царя Петра І. через переслідування цариці Катерини II. та Миколи I, вкінці теж через церковну акцію уряду царя Миколи II. в часі окупації Галичини російськими військами.

Як колись в історії Москви все насамперед вдаряла в цер-

ковну єрархію, щобі потім забратися до рядового духовенства та мас вірних, так і тепер. Донесення тих самих джерел говорять теж про звербування трохи апостатів — апостолів московського патріярхату споміж рядів українсько-католицького духовенства. Вони зв'язали Комітет для переведення об'єднання західно-української Греко-Католицької Церкви з московсько-російським патріярхатом. Їх акція мала потягнути за собою 42 священників, що покинули свою церкву. Останні донесення говорять про замкнення лівівської катедрі Св. Юра та про скликання якогось церковного собору Західної України з поручення московського патріярха Олексія. В зв'язку зі собором піде атака на характер духовенства, що остало вірним своїй вірі та лишилося на місцях і не покинуло свого стада. Під кінець заберуться до мас вірних.

В справі нищення українців католиків царський російський уряд вже був витворив свою власну техніку релігійного переслідування та нею послуговувався вже в історії більше разів. Нинішній удар по єрархії свідчить, що маємо діло з тою самою технікою гонення українців за віру, що в минулім.

Чого вчить нас історія.

Насуватися може питання, чому Росії, білій чи червоній, так залежить на винищення католицтва західних українців. Чому, починаючи від часів царя Петра І, будівничого нової російської імперії, інтереси Росії не дають погодитися з існуванням українського католицтва, якому кожночасно моковський уряд приносив присуд смерті. В 18-ті століття, коли східне католицтво стало власністю більшості українського народу разом зі знищенням рештків автономії України за царів Катерини II, пішла генеральна атака на віру українців на захід від Дніпра.

Коли за царя Миколи I пішов найстрашніший курс протукатолицької політики, що загнала Шевченка на заслання та розпоршила кирило-методиївців по всій російській імперії, в тім самім часі пішла теж атака на рештки українського католицького церкви що ще тоді збереглася по перших переслідуваннях цариці Катерини. Чому якраз в тих самих роках коли Іоанн Федорович обновляв валуївський приказ не пустити в світ ані одного слова по українськи, пішла остання розправа з українськими католиками на Холмщині. Москва тоді навіть волила, щобі холмські українці, що з детермінацією мучеників перших християнських віків боролися своєї віри, пішли в римо-католицький табір та спольщилися, ніж мали лишитися католиками східного обряду.

Де шукати причини, що на-

віть 1905 року, коли заведено толеранцію віри в Росії, всі віри дістали толеранцію з винимком католицтва східного обряду, для якого не було толеранції. Де шукати причини, що аж до останніх років існування царської Росії кожний чужинець міг дістати право візду до Росії з винимком греко-католицьких священників.

Росія волила українців Холмщини та Підляшя подарувати Польщі, коли не могла зробити з них вірних російсько-православної церкви. Тої самої політики тримається нині Сталін. На услуги московського патріярхату стали нині агенти відомого Народного Комісаріату Внутрішніх Діл, щобі могли переводити даліше і консеквентно політику правління російського імперіалізму, царя Петра І.

Оці історичні факти повинні найти вияснення серед українсько-американського громадянства, якщо наша політика не має блукати по манаївах балансування поміж притаємним москвофільством та українством. Московські моговолодці Кремля знають досконало, що роблять. Нинішні їх акція це продовження винищення вірних українців, що в'яжуть український наріз зі заходом, а відривають його від євразійської Москви, що роблять українців нацією з власним хребтом. Тимі лучинками були західні впливи в українській православній церкві з часів Петра Могили та його наслідників, тому з Москви мусіла йти політика нищення тих впливів аж до заведення української православної церкви під крила московського патріярха.

Переведення української православної церкви під владу московського патріярха 1685 р. об'єднало боротьбу з рештками тих західних впливів в лоні самої української православної церкви. Новий московський церковний єрархія зможе не тільки кермувати політикою підбору відповідних людей на владичі становища, але також винищувати тих всіх православних духовних, що не йшли по лінії церковно-державної політики Москви. В 19-ті століття Москва зробила з православної церкви в Україні послушне знаряддя своєї об'єднательної політики, аж до негачії існування українського народу включно.

Продовженням тої політики у відношенні до української православної церкви було винищення української автокефальної церкви 1930. Ті самі політичні цілі мало привневлення архієпископа волинського Олексія, 1939 року, узнати зверхність московського патріярха над собою та поставлення волинського помічника-єпископа Полікарпа перед церковний суд за „зраду православної церкви“, коли він по прогнанню большевиків з

ОЛЕКСАНДЕР ЛУТОВИЧ
БЕЗХАТНИЙ
(Повість з імігрантського життя в Канаді, нагороджена на Літературнім Конкурсі У. Н. Союзу).

120) (Всі права застережені)
— Фармер скипів: Ви сякі такі! Та ж я вас поганців вже роки а роки знаю. Попередньою компанією не який інший чорт орудував, а таки ви. Зм'янули вивіску й думаєте, ніхто вас не пізнає. Або гроші, або зарплату наймаю тягарові авта й перевозжу своє дерево кому іншому!
— Ну, ну-у! Попробуй! Хочеш, щоб поліцію покликати? — грозили власники.
— Кличте. А я таки поставлю на своєму!
Аж поліція примусила молодиків погодитися на одне з двох. Врятували дерево знаки Безхатного. Дерево інших фармерів пропало; обстанути

Його продукт був у ціні, але одержував він від оптових складів смішно малу ціну. На його листовні запити оптовіки відповідали, що яблука й грушки в дорозі поспуваляся, багато погнило, потовклося і ї ї довелось просто таки викидати до Червоної Ріки. Так сталося одного сезону, другого. Далі садівник зачав підозрівати. Вислав вагон яблук і через якийсь час знов одержав повідомлення, що його яблуків зіпсувалися. Число вагону записав він собі загодою, зрештою мав накладну від у правні залізниці. Витратив на подорож літаком і несподівано з'явився у Вінніпегу, у своїх оптовиків. Назвався торгівцем з північної Манітоби, мовляв, бажав закупити з пів вагону здорових яблук. Оптовики й повели його до йогож таки вагону, що навіть не відльомованого. Відкрили вагон, а з нього пахощі по цілім дільницям розходяться. Яблука здорові, дозрілі! Садівник же

не вірить, каже скриньки з яблуками перекидати. Гандляр услужливо перекидають, завіряють, що доставчик того вагону людина солідна, все посилав найдобірніший продукт. Тут садівник і назвав себе, викрав, що то він є власне тим доставщиком. Гандляр очі вирачали. Ну, й купили мовчанку власника яблук за півтори чи дві тисячі доларів! Це поодичі викриті випадки гандлярського ошуства. А скільки таких випадків не викрито і ніколи не викриється? Не всі продуценти можуть дозволити на подорож до місця осідку перекупців, не у всіх розуму на викриття ошуства вистає. Та й перекупці, полікшіся раз, стають не чеснішими, ні, — лише обережнішими. А на своє так і так налягати з когось іншого.

XXXIV.

Трохи не до Різдва у вільний час роздумував Безхатний над несправедливістю стано-

вих взаємин, обговорював з дружиною, не раз говорив з сусідами. Зароджувалася постановка вивести хліборобський стан з упослідження, заставити гандлярський-капіталістичний світ хлібороба і його працю шанувати, примусити до співпраці на основах загальнолюдського закону: Людина мусить жити і мусить дати жити іншим!.. Колись був він самий бездомним чорнобобом. Ддав за нуждення життя, нужденний заробіток, тому хліборобським життям менше цікавився. Не продумував глибоше, бож фармерські справи його персонально не торкалися. Ставши господарем, бачив тепер, що при існуючому стані річей він, з дружиною, щоденно працюватимуть на своєму ніби господарстві, а багатітимуть з тої праці люди непрацюючі, всякі перекупці і ліверанти. З тим погодитися ніяк не міг.

Все населення, у якій би то не було державі класував Без-

хатний на три категорії. Перша — найчисленніша, найтемніша, зовсім не зорганізована і завдяки тому найбільш упосліджена — хлібороби, селяни-фармери. Друга — також темна, трохи більш розуміюча користі організації — робітництво. Третя — гандлярсько-грошоробна категорія неробів. Хлібороб і робітник, будь він чорнобоб, інженір, учитель, чи ще там хто, тяжко кожний в своїй галузі працюючи ціле своє життя. А виграють бідними, часто залишають незабезпечених куском хліба дітей. Бо плодами їх праці користають нероби, всякі малі й великі „бізнесмени“, всякі професіоналісти, не до кінця корисних професій, що позоною професією не зумілиб навіть добрими свинопасами бути! Звичайно, легше молотити язиком, писати, чим працювати фізично. Не дарма в країні наплодилося професіоналістів аж так багато, половина всього населення. Значить: кожний

працюючий своєю працею мусить утримувати, та ще й як утримувати, одного дармоїда. Ті не сіють, не пашують, тільки журуть і черева випаляють, очі салом заволакують. На вигідне життя великого розуму недоконче потрібно. Потрібно хитрості, браку совісті.

Безперечно, є професіоналісти, що людського обличчя ще не втратили. Але таких менше. І нічого великого людству вони не дали й не дадуть, хоч ніби намагаються дати. Ще Бальзак писав: бувають великі полководці, поети, письменники, музики, великі винахідники, але великого професіоналіста світ ще не знає. Та нехай би займалися своїми професіями, кожна людина хоче жити. Тільки не здиралиб і сему шкіру з працюючого.

(Дальше буде).

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА
ЗАТРИМУЙТЕ СВОІ
ВОЄННІ БОНДИ

ЩО ПИШУТЬ?

З ЛЕМКІВСЬКОГО СЕЛА
ПІД ПОЛЬЩЕЮ.

Громадянин Іван Тиньо, з Фреквил, Па., переслав листа, що його одержав від рідні з села Поляни, повіт Ясло. В ньому самі родинні вісти, а між іншим, таке:

Довгі роки перейшли, а ми про себе нічого не знали через шалену війну, що не можна було з собою поговорити навіть через лист. Ви, Стрику, певно того там не переходили, що ми тут, кілька разів спід одного фронту під другим. Кулі зрили землю, що не було такого місця, щоб там міг остатись чоловік живим. Били різними калібрами зброї. Ми сиділи в сороковичному потоці, той під верхом, як може собі пригадуєте той потік. Люди повикипували собі там, ями і в тих ямах сиділи і так нас якось Господь Бог і Мати Божя охоронили від смерті і каліцтва... За час німецької окупації люди страшно бідували. Мусіли віддавати збіжжя, бульбу, худобу, яйця, масло, кури, гуси, а людей брали на примусові роботи. Був страшний терор. Людей арештували, розстрілювали. Одним словом було пекло. Тепер трохи легше, але край страшно знищений і всьому дорожє, всьому бракує, обуви, одягу, хліба... Ми вже шість літ так страшно бідуюмо... Тепер усе непевне. Навіть не знати, чи не треба буде нам всьому лишати та іти на схід, бо від нас уже багато сіл виїхало на схід, а що далі буде, то ніхто не знає... Ми тільки пережили, що я чудуюся, що чоловік ще має здоров'я і нерви. Але то Господь дає на те все сили і витримання... Так собі думаємо, що там в Америці то люди могли би вічно жити, але тут, у нас, то тепер таки не варта жити, бо такі прикри часи...

ЛИСТ УКРАЇНСЬКОГО СКИ-
ТАЛЬЦЯ З ПАЛЕСТИНИ.

Канадійський „Новий Шлях“ помістив листа, висланого українським скитальцем з Гайфи, в Палестині, до свого приятеля в Канаді. Цей лист такий:

Саме сьогодні, в дні 2. жовтня, дістав від Вас листа. В першій мірі щиро Вам дякую за пам'ять та старання про нас всіми покінченими скитальцями. Те, що Ви вислали могого листа голові КВК, о. Кушнірові, може значно прискорити наш виїзд до Канади. Рівнож вдячний за те, що дали відпис листа в пресу, може якраз хтось з Бойківщини відгукнеться на мій крик розпущки і особисто захоче поцікавитись моєю судьбою й допоможе мені виїти з могого безвихідного положення.

Щодо того, що є багато незрячих братів, які дались заманути ворожій злізливій та обдурній пропаганді, як приміром, Славкова тітка, то, на жаль, це правда і я стрівнувся з розчаруванням. В Америці, біля Нового Йорку, живе мій

односельчанин. З трудом нав'язав я з ним кореспонденцію. Він вислав мені два рази різних українських часописів з Америки, кілька старих календарів і одну історичну книжку, за що очевидно я йому щиро подякував. Він написав до мене три листи, де точно розказав про давні сусідські зносини з моїми батьками. Радів, що метою свого життя поставив я працю для українського народу й змагання за цілість та незалежність України. Все було гаразд, однак з хвилиною, як я щиро відкрив правду про большевицькі гаразди на Україні, він від мене відсахнувся і досі нічого не пише. (Останній раз писав до мене в січні ц. р.). Не так давно я написав до нього ще одного листа, однак не надіюсь, щоб він мені відписав (якийсь бужинець своїми медовими та брехливими словами скоріш промовить до серця нашому братові, як його-ж брат...). Однак я не розчаруюсь тим. Так все в світі ведеться, що за силою та за брехнею скоріш люди йдуть, як за правдою. Я вірю, що не всі наші брати заоканували, як мій односельчанин, чи Ярославова тітка. А зрештою, якщо вони мали змогу побачити та пережити те, що діється на нашій безталанній Україні, тоді цілком інакше говорили б. Вони люблять Україну по-своєму... Вони бачать спасіння нашої України в злуці з Москвою. Забули слова Франка: — „Не пора, не пора москалеві й ляхові служити, довершилися України кривда стара, нам пора для України жити!“ Вони вбачають в Франкові та Шевченкові трохи не комуністичних пропагандистів. Думають, що червона Москва краща від білої. Прямо незрячі брати. Та прийдє час і вони прозріють, тільки, щоб не було пізно, тільки, щоб вони самі не затягнули петлі на шию України...

Те, що Ви написали до Оттави, а опісля в Лондон, в справі допущення в межі Канади б. засланих з України, свідчить про Вашу глибоку національну мораль, про Ваш щирий патріотизм й палку любов до України та до її розкинутих злиднями по світу синів. Я читав Вашого листа деким нашим скитальцям, спеціально підкреслюючи те місце, де Ви додаєте їм віри в краще майбутнє. Бо й дійсно, якщо в сьогоднішніх важких часах є ще люди, що думають не про свої матеріальні користи, а про те, щоб допомогти своєму братові в потребі, щоб вирвати його з невідрадного положення, то мусить прийти довго очікуваний день волі України засяє у всій своїй величчю.

Хочете, щоб написати Вам дещо більше з моїх околиць. Шож... Україну покинув я в 1940 році. В ті часи, як я ходив ще „вільно“, заводили в Галичині колективізацію не тільки панських, але й селянських земель. Щоб краще це



ВІДЗНАЧЕННЯ ЗА ДОБРУ РОБОТУ! Президент Труман, зправа на образку, відзначає ген. Джорджа Маршалла за „добре виконану роботу“ другою „Дистингвішд Сервіс Медаль“, що є найвищою державною відзнакою для не-фронтовиків. Президент сказав, що ген. Маршалл найбільше з усіх заважував на веденню війни з Німеччиною і Японією та на їхнім розгромі. Тепер ген. Маршал став американським амбасадором до Китаю.

зробити, вони повивозили свій домашній, активний елемент з родинами на Сибір, а молоді хлопців, так і дівчат, виарештували та вивезли на заслання, а частину забрали десь на Далекий схід в армію. На заслання тисячі погинули... Ці, що осталися, були зтероризовані і майже безспиритивно годжувалися на кожне большевицьке бажання. Прим., большевики хотіли перед світом показати, що галичани хочуть приєднатись не до незалежної української держави, але до підяремної большевицької республіки. Отже урядили по селах та містах Галичини мітинги і зарядили приготування до голосування. Якийсь там комісар запитав: — „Хто проти приєднання земель Західної України до Радянської України, нехай піднесе руку вгору!“ (явистичні факти!). Очевидно людність мовчала і виходило — „згодились одногослоно“. Тоді вони вибрали „депутатів“ і перевели приєднання Галичини до Советської України. В день „виборів“ гра-ла музика, а навіть виголосили воїновою населення (особливо міст) могло в цей день купити різні — спеціально на цей день приготувані — харчі та предмети щоденного вжитку. З хвилею „правного“ по-неволення Західної України ставало щораз гірше. Наперед розширили рейки залізниць, щоб можна те все, що представляло яку вартість або загрозу (люди), вивезти на північ в Московщину, а то й далі. Описіла перевели „ре-організацію шкіл“, то значить, знизили научний рівень, а під-вищили комуністичну пропа-ганду. Після того повели бо-ротьбу з українською церквою, наложивши кольтсальні податки на церкви та виарешту-вучиши свідоме духовенство. Потім поклали руку на все культурно-освітнє життя. На-перд перевели безоглядну цензуру на книжковий ринок, а відтак „удержавили“ Центро-

союз, Мослосюз, Просвіту, Сокіл, Рідну Школу та інші установи. Затим виарештува-ли майже всіх чільніших діячів даних інституцій. На закінчен-ні стали переводити „добро-вільну колективізацію“, або інакше — нову панщину, та ліквідацію всього того, що хочби в найменшій мірі нага-дувало українські вольності і права. Що було далі, не знаю, бо мене большевики арештували.

Щодо життя в Палестині і на Середньому Сході, то тут є люди з України чотирьох ка-тегорій:

Стара еміграція з Східної України, що втекла по першій світовій війні; вони вже зжи-лись, мають працю і кусок хліба, що так скажу, вони ще в найкращих матеріальних умо-винах. Ті, що через польські репресії на Західній Україні втекли з війська, тюрми чи концентра-ційних таборів. Вони і ті при-діннярці, що попали в німецький полон, а як везли їх з Італії в Большевію, вони по-шляху губилися — живуть в найгірших матеріальних умо-винах.

Останньо напливають укра-їнці з польської армії, що ра-нені чи контужені на фронті, повиходили з лічниць. Вони дістають від поляків 12 пале-стинських фунтів місячно і хоч-догоді трудно, але можуть сяк-так жити. Щодо праці на те-рені Палестини, то мало хто зумів щось доривно знайти. Араби і жиди мають для своїх робітничі організації і дають працю виключно для своїх членів.

Тут між усіма українцями панує згода й гармонія. На-правду, за дуже малим вини-ком (за старої еміграції), ні-хто не хоче вертатись в Сов-депію. Всі чогось ждемо. Жде-мо, щоб тріснули льоди і щоб перші з нас дістались в Кана-ду, а там зясуємо наше поло-ження.

Я певний того, що заокан-

ські брати допоможуть більшос-ті творити в новій країні нове життя на старих, прадідних традиціях.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. А. СОЮЗУ

НЮ КЕСІ, ПА. — Збори відділу 74 відбулись в неділю, 9. грудня, в годині 10:30 рано, в церковній галі на Роваз Еве. Просимо всіх членів прийти на ці збори. — Уряд.

ГАМТРАМК, МНШ. — Подано до відома членам і членцям Тов. ім. М. Шашкевича, від. 94, що річні збори відбулись в неділю, 9. грудня, в галі де звичайно, то в год. 1:30 пополуноді. На цих зборах буде ви-бір уряду на 1946 рік і інші важні справи, тому кожний член має я-витись. Пригласимо доучучим чле-нам, щоб приїхали свій доміт за 1945 рік, бо тепер доведе не повинно бути. Просимо привести нових чле-нів на ці збори. — А. Патра, рек. секр.

ШЕНАНДО, ПА. — Бр. св. Во-лодимир, від. 98, повідомляє своїх членів, що річні збори відбулись 9. грудня в годині 2. пополуноді в парохіальній домі на Вест Сентр ул. На зборах буде звіт з приходів і розходів за другу половину року. Просимо членів прийти на збори і привести нових членів. — За уряд: Н. Максимчук, предс.; В. Пилипак, кас.; І. Чирний, секр.

МОНЕСЕН, ПА. — Повідомляємо членів Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 338, що річні збори відбулись в неділю, 9. грудня, в год. 2. пополуноді, в Українській Галі 213 Скін-мекер Еве. І 2. вулиці. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде звіт секретаря і вибір уряду на 1946 рік. — За уряд: І. Фаль, предс.; П. Яковський, кас.; М. Куч, секр.

АМЕРІДЖ, ПА. — Повідомляємо всіх місцевих і позамісцевих членів Бр. св. О. Николая, від. 276, що річні збори відбулись 9. грудня, то в 2. годині пополуноді. Позамісцеві членів зовуть приїхати свої вклади перед 9. грудня. Членів, що пла-тають наперед, також мають заплатити свої вклади в цей день. Всі чле-ни Союзу дістануть з каси брат-ської вроді дивиденди за один мі-сяць; коли буде дана дивиденда, то буде проголошено відділовим у-рядом. Обов'язково всі членів і член-ки мають явитись на ці збори. Хто не виріває свого доміт у відділі стра-тити дивиденду. — І. Новаківський, предс.; В. Цибак, кас.; М. Фук, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Я. — Збори 204. відділу відбулись в суботу, 8. гру-дня, в год. 8:15 ввечір, в галі укр. прав. громад. 334 Іст 14. вулиці. Просимо всіх членів прийти на ці збори та вірнівати всі заклади й б-жучі вклади, а тим допомогти у-рядникам відділу на час зробити об-рахунок з щорічної діяльності й виголосити як свій звіт на річні збо-ри, які відбулись в короткі, а про-які кожний член буде особно по-домогли. Також просимо вірнівати належності за збори тікети на від-ділове підприємство. — Уряд 204. відділу.

КІЛВЛЕНД, О. — Тов. ім. Івана Франка, від. 334, відбуде річні збо-ри 9. грудня в 1. год. пополуноді в У. Н. Домі. Просимо членів прийти на ці збори, бо є важні справи до погодження, а доучучим просимо вірнівати свої заклади. На цих зборах маємо назначити день річ-них зборів. — За уряд: Н. Задереш-ня, предс.; С. Морозович, фін. секр.; І. Жук, рек. секр.

ТОМАСТОН, КОНН. — Тов. збори Сін, від. 421, відбуде річні збо-ри 9. грудня в 2. годині пополуноді, в Укр. Домі, 91 Проспект ул. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо вибрати урядників на 1946 рік і є багато справ до погоджен-ня. — За уряд: А. Береза, предс.; Т. Махнов, кас.; П. Шеремета, рек. секр.

БРИСТОЛ, КОНН. — Тов. ім. Івана Франка, від. 390, повідомляє своїх членів і членцям, що річні збори відбулись в неділю, 9. грудня, в годині 2. пополуноді в галі У. А. Г. Каюбі при Механік ул. Форестрі, Конн. Просимо членів і член-ки прийти на ці збори, бо є важні справи до погодження і буде вибір уряду на 1946 рік. Прийдіть хоч на річні збори, бо котрий або член-ки не приїде на ці збори, заплатити ка-у 1 дол., а урядник 3 дол. — За уряд: А. Каламі, предс.; І. Прох-ницький, кас.; І. Бутрин, секр.

ОЛЕН, Н. Я. — Тов. Запорозька Сін, від. 363, повідомляє своїх чле-нів, що річні збори відбулись в неділю, 9. грудня, в годині 2. пополуноді. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде кілька справ до погодження і вибір у-ряду на 1946 рік. — Г. Піскальний, секр.

ЛУДЛОВ, МАСС. — Річні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 253, від-будуться в неділю, 9. грудня, в год. 5. пополуноді, в Українській Галі. Просимо всіх членів прийти хоч раз вірні і вірнівати свої заклади. У-рад просить членів, коли вам лежить добро нашої Товариства на серці, то прийдіть і виберіть новий уряд на 1946 рік, бо вже час змінити у-ряд. — За уряд: Л. Харко, предс.; М. Пукіш, кас.; І. Приступа, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АП. — Тов. ім. Іва-на Франка, від. 241, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори від-будуться 8. грудня, в годині 7. ввечір, в галі 74 Герис Еве. Обов'язком кожного члена є явитись на ці збо-ри, бо є важні справи до пого-дження, як також буде вибір у-ряду на 1946 рік. — К. Фірман, предс.; Д. Лукінич, рек. секр.; С. Барда-чевський, фін. секр.-кас.

ЛІТЛ ФАЛС, Н. Я. — Тов. Запо-розька Сін, від. 330, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбулись в неділю, 9. грудня, в год. 2. пополуноді, в У. Н. Домі. Просимо членів явитись на означений час, бо буде вибір у-ряду на 1946 рік. Доучучим членів просимо вірнівати свої заклади і місячні вклади, бо хто не заплатити той буде сусупований. — Т. Стри-чек, предс.; П. Франків, кас.; Н. Па-ламар, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Бр. Сов. св. Ду-ха, від. 237, повідомляє своїх членів, що річні збори відбулись 9. грудня в галі де звичайно то в год. 2. по-полуноді. Буде звіт контролі і інші справи до погодження та вибір у-ряду на 1946 рік. Усі членів повинні явитись за збори; не явившись член заплатити кару 1 дол., а урядник 2 дол. — Н. Броніський, предс.; Т. Крика, кас.; Л. Яворський, секр.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, від-будуться 9. грудня, в годині 2. по-полуноді в Набожінського. І. Ше-гера, предс.; Д. Федина, кас.; Н. Лісний, секр.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

Н. С. Мінеаполіс, Мінн. — Думаємо, що це справедлива критика з концерту Хору Дон-ських Козаків, що її помістила місцева газета. Дякуємо за ви-тинок. В Нью Йорку критику-ють їх спів надто похваливаю. Може тому, що знають, що це вже не той хор, що був дав-ніше.

СТІННІ
КАЛЕНДАРІ

ВЖЕ МАЄМО КАЛЕНДАРІ
на 1946 рік.

Чудові Краєвиди, Патріотичні, Ре-лігійні. Свята зазначені червоно, по-сти зазначені рібною.

● КАЛЕНДАРІ продаємо: подрібні-у гуртовно, для шторників і органі-зації друкуємо на календарях і фір-му. Ціна одного календаря з пере-сильню 30 ц. 12 календарів \$3.00, 25 календарів \$5.00, 50 календарів \$9.00, 100 календарів \$16.00.

● РІЗДВЯНІ КАРТКИ „Христос Раждється, в формі книжечок з від-повідними віршами, ціна за дозін 60 ц. 50 карток \$1.75, 100 карток \$3.00 з пересильню.

● ЕЛЕКТРИЧНА ЛАМПА зроблена з гаванських і філіппінських мушлі, що новітній, при кожній лампі гар-на фігурка. Ціна з пересильню \$2.00.

● ШАЛІНОВА ХУСТКА з чистої вовни, біла. Ціна \$2.00.

● СТЕМПОВАНА на канві подушка на каналу, дуже гарний взорець в кількох красках, разом з нитками \$2.00.

● ЗЕЛЕНЕ ЛИСТЯ рози, до квіток. гроє \$1.80.

● КАРПАТСЬКИЙ ЧАЙ з найліп-шого гірського зілля, на недомган-ня жовулка, печінки і нирок. Велика пачка коштує 50¢.

● ГРУДНЕ ЗІЛЛЯ, природне сред-ство призначають тим, що терплять на впертий кашель, біля горла і задуху. Пачка коштує 50¢.

● ЗІЛЛЯ НА БОЛЮЧІ НОГИ! Ду-же помічне. Як його уживати, назу-рковано на баксі. Велика пачка 50¢.

● МІШАНІ КОРІННЯ, на нестра-ність. Добре також на запал до го-рівки. Пачка 50¢.

Замовлення посилайте до:

UKRAINIAN BAZAAR
170 E. 4th St.
New York 3, N. Y.

ШУКАЮТЬ ОБІГ

ПОШУКУЮ рідного брата МИ-ХАЙЛА ФОРОСТІ, родж. в місті Грималоні, пов. Сьєллі, Західна У-країна, про якого немає відомості від либуху війни. Хто знає би його адресу, або він сам, хай зголосит-ся на адресу:

Rev. THEODORE FOROSTY
P. O. Box 147, Elmhurst, Pa., U. S. A.

РОДИНУ ОСТРОВСЬКИХ,
ДАНИЛА І ОЛЬГИ
З ТИШОВНИЦЬКИХ

шукат:
МИХАЙЛО ТИШОВНИЦЬКИЙ,
Н. Q. 1795th LAB. SUP. CO.,
A. P. O. 758, c/o POSTMASTER
NEW YORK, N. Y.

Банкіч інформації поділяє:
ROMAN OLESNICKI
161 E. 81st ST., NEW YORK 28, N.Y.

ПОШУКУВАННЯ

Богдана Мовкуша з Кулікова по-шукує Ольгу, дочку шотки Івані з Львова. Адреса: Touring Olha, Ecluse de la Folie Vesines par Chalette (Loiret), La France.

Катерина Маслянка пошукує Оле-сін Маслянку, котрий виїхав до Аме-рики в 1910 році з двома синами: Степаном і Михайлом. Адреса: Ka-терина Maslanka, Hotel Continental, Bad Kissingen, Bayern, Bavaria, Ger-many.

Михайло Федорчук, що знаходить-ся в Італії, пошукує свого батька Миколу з села Устя; повіт Сьєтін. Тарас Агрос пошукує Прокіпа або Гринька Агрос, з села Красносел-сь, повіт Збараж. Мешикали у Нью Йорку. Інтересовані хай пишуть: Targa Agros, Ukrainian Company in Itallen, Rimini No. 1.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ“.

МИРОН ЛИТВИН
І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга щира і чесна
801 SPRINGFIELD AVENUE,
corner Harrison Place
IRVINGTON, N. Y.
Phone: ESsex 3-9090

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО

Завжди ШАДІТЬ дещо
з вашого забезпечення.
Ми улажуємо пре-
красний ЦІЛИЙ
ПОХОРОН за \$150.00

У випадку смутку в родині клієнта:

KAIN MORTUARIES, INC.
S. KANAL KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4646

— OR —
E. H. VREELAND, Mgr.
86 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.
Phone Bielow 3-6782

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
заряджує погребни по
ціні-так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

Замовлення посилайте до:
UKRAINIAN BAZAAR

170 E. 4th St.
New York 3, N. Y.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Rigidified funerals as low as \$180.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ВРЕМА

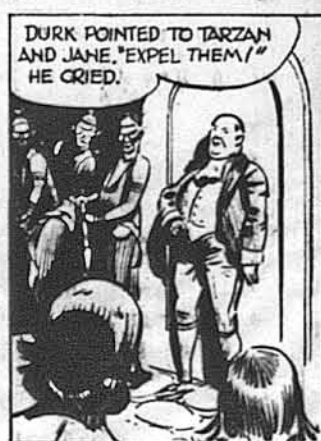
УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Занимаєсь похоронен-
ням в BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL
707 Prospect Avenue,
(cor. E. 155 St.)
BRONX, N. Y.
Tel.: MEtrose 8-6577

ТАРЗАН, ч. 1290. Атака.



Дорк показав на Тарзана й
Джену. „Проженіть їх“ — за-
кричав він.



Пан джунглів вскочив перед
дівчину і заняв визиваючу
поставу. Дикунки завагалися.



„Коли вони не хочуть забра-
тися, то повбивайте їх“ — за-
кликав Дорк.



Сторож кинулися вперед, їх
проводир розмахнувся спи-
сою.

КОШИКОВІ КАЛЕНДАРІ
НА 1946 РІК

У гарних кольорах.
ХРИСТОС НА ГОРІ ОЛИВНІЙ
МАТІР БОЖА
РІЗДВО ХРИСТОВЕ
ЗИМОВИЙ ВИД
ОСІНЬ НА ФАРМІ

Календаріом друкуване укра-
їнською мовою.
Свята означені чітким червоним
друком.

Ціна 50 ц. один.

Належність треба посилати
разом з замовленням:

„СВОБОДА“
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.